ALMENYS AQUESTA VEGADA

Seria estrany que a hores d'ara, cursant primer de batxiller, ningú no m'hagués preguntat que és el que vull estudiar. Tot i això, la meva resposta fa temps que segueix sent exactament la mateixa, no ho sé. Encara que de vegades presento una petita variant per tal de no repetir-me, no en tinc ni idea. Cada dia que passa ho tinc menys clar.

Jo consideraria l'elecció del grau universitari una de les eleccions més importants i a la vegada difícils que fan al llarg de la vida la gent que tria aquest camí. El tipus de grau escollit pot influir i condicionar totalment el nostre futur.

No és que mai hagi tingut cap idea en ment, ni de bon tros, ja que des que som ben petits comencem a fer-nos aquesta pregunta. En aquells temps quan els deia que volia ser astronauta, simplement es limitaven a fer-me una rialla mentre pensaven en l'innocent que arribava a ser. En canvi aquests darrers anys, quan li he dit als pares que volia estudiar filologia catalana o biologia marina, la reacció ha canviat: "has de pensar en les sortides que aquests graus t'ofereixen".

Fa uns quants anys, els joves simplement feien el que els agradava, seguien els seus somnis i aspiracions. Avui no és tan fàcil, estem experimentant canvis contínuament, no sabem que és el que ens espera fora, si trobarem una feina relacionada amb el grau que hem estudiat o si, simplement, trobarem una feina.

L'elecció del grau universitari ja no es pren per vocació sinó tenint en compte únicament la situació laboral d'avui en dia i les sortides que els graus ofereixen. Jo no crec que valgui la pena gastar quatre o cinc anys estudiant una cosa que no em convenç, que no m'agrada, per després trobar, o no, una feina que acabaré odiant tota la vida. Almenys aquesta vegada, intentaré pensar només en mi.

Alaia